अथ नवमोऽनुवाकः।

(१) अष्टमे मृत्युग्रहोभिहितः। एतावता सावित्राग्निचयनाङ्गमन्त्रप्रतिपादका अनुवाकाः समाप्ताः। उत्तरेष्वनुवाकेषु ब्राह्मणमभिधीयते। तस्मिन्ननुवाके ध्यानरूपा सावित्राग्निविद्याभिधीयते। आदौ तावन् मृत्युग्रहशेषत्वेन मन्त्रद्वयं विधातुं प्रस्तौति। "प्रजापतिर्देवानसृजत। ते पाप्मना सन्दिता अजायन्त। तान्व्यद्यत्। यद्व्यद्यत्। तस्माद्विद्युत्। तमवृश्चत्। यदवृश्चत्। तस्माद्वृष्टिः। तस्माद्यत्रैते देवते अभिप्राप्नुतः। वि च हैवास्य तत्र पाप्मानन्द्यतः॥ १॥ वृश्चतश्च" इति। प्रजापतिसृष्टा ये देवाः 'पाप्मना', 'सन्दिताः' संयुक्ताः, एवोत्पन्नाः। स प्रजापतिः 'तान्' देवान्, पाप्मनः सकाशात् 'व्यद्यत्' वियोजितवान्। अतएव 'व्यद्यत्', इति व्युत्पत्त्या तस्या देवतायाः 'विद्युत्', नाम सम्पन्नं। 'तं' च पाप्मानं, 'अवृश्चत्' छिन्नवान्। 'अवृश्चत्', इत्यनयैव व्युत्पत्त्या वृष्टिनामसम्पन्नं। यस्मादेवं 'तस्मात्', 'यत्र' कर्म्मणि, 'एते' विद्युद्वृष्टिदेवते, आभिमुख्येन 'प्राप्नुतः', तत्र 'अस्य' यजमानस्य, पापं वियोजयतो विच्छिन्नञ्च कुरुतः॥

(२) विधित्सितयोर्मन्त्रयोर्विषयं निश्चिनोति। "सैषा मीमाꣳसाग्निहोत्र एव सपन्ना। अथो आहुः। सर्व्वेषु यज्ञक्रतुष्विति" इति। येयं मन्त्रद्वयानुष्ठानविषया 'मीमांसा', 'सा', इयं 'अग्निहोत्र एव', सम्प्राप्ता, नत्वन्यत्रेत्येकं मतं। एतदेवाश्रित्य बोधायनादयो वर्त्तन्ते। अपि चान्ये केचिदेवं